

Sagsøgernes påstande

- Sagen admitteres og behandles i realiteten.
- Det fastslås, at Frontex, efter at være blevet opfordret til at handle i overensstemmelse med proceduren i artikel 265 TEUF, har undladt at handle enten ved at trække finansieringen af agenturets aktiviteter i Det Ægæiske Hav tilbage, suspendere eller bringe disse aktiviteter helt eller delvist til ophør (art. 46, stk. 4, i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt⁽¹⁾) eller ved at give en behørig begrundelse for ikke at iværksætte den relevante foranstaltning i henhold til artikel 46, stk. 4, eller på anden måde fastlægge agenturets holdning som svar på sagsøgernes indledende anmodning.
- Det fastslås, at den udviste passivitet er en tilsidesættelse af traktaterne som omhandlet i artikel 265 TEUF.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om at der finder alvorlige og vedvarende tilsidesættelser af grundlæggende rettigheder og af pligten til at yde international beskyttelse sted i området omkring Det Ægæiske Hav i relation til Frontex' aktiviteter, som følge af hvilke den administrerende direktør havde pligt til at suspendere eller bringe disse aktiviteter til ophør som omhandlet i artikel 46 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt. Sagsøgerne har gjort gældende, at de indhentede beviser godtgør, at »en ny taktik« i forbindelse med grænsekontroloperationer i området omkring Det Ægæiske Hav, som blev indført i marts 2020, svarer til en statslig (Grækenland) og organisatorisk (Frontex) politik, der indebærer systematiske og omfattende angreb på civilbefolkninger, der ansøger om asyl i EU, i strid med bl.a. retten til livet, forbuddet mod kollektiv udvisning, princippet om non-refoulement og retten til asyl.
2. Andet anbringende om at Frontex ikke har opfyldt sine positive forpligtelser i henhold til chartret om grundlæggende rettigheder med henblik på at forebygge forudsigelige tilsidesættelser af ovennævnte grundlæggende rettigheder, der finder sted i området omkring Det Ægæiske Hav i sammenhæng med dets operationer. Frontex har udvist passivitet over for konkrete udmøntninger af dets positive forpligtelser, der udtrykkeligt er fastsat i andre bestemmelser end artikel 46 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt, såsom overvågnings- og indberetningsforpligtelser, og som er relaterede til, eller endog nært forbundne med anvendelsen af artikel 46.
3. Tredje anbringende om at agenturets passivitet som omhandlet i artikel 265 TEUF vedrører sagsøgerne direkte og individuelt, idet de allerede gentagne gange er blevet påført skade som følge af den nye statslige og organisatoriske politik, der indebærer en systematisk og omfattende praksis, hvor mennesker bortføres fra EU's territorium og tvinges tilbage over havet eller pågribes til havs, efterlades på havet på uværdige skibe i livstruende situationer eller udsættes for ulovlig tilbagesendelse (refoulement), kollektiv udvisning samt hindres adgang til asyl. Frontex' fortsatte undladelse af at træffe egnede foranstaltninger for at forhindre disse tilsidesættelser — herunder at suspendere eller bringe sine aktiviteter til ophør som foreskrevet i artikel 46 — øger betydeligt sagsøgernes risiko for atter, for sjette gang, at blive udsat for de samme tilsidesættelser af traktaterne og af international og europæisk sædvaneret og traktatret.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13.11.2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT 2019, L 295, s. 1).

Sag anlagt den 25. maj 2021 — Cathay Pacific Airways mod Kommissionen

(Sag T-291/21)

(2021/C 289/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Cathay Pacific Airways Ltd (Hong Kong, Kina) (ved advokaterne M. Rees og E. Estellon)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- I henhold til artikel 268 TEUF og 340 TEUF tilpligtes Den Europæiske Union (repræsenteret ved Europa-Kommissionen) at betale:
 - økonomisk kompensation svarende til morarenter af et beløb på 57 120 000 EUR til ECB's rentesats for refinansieringstransaktioner pr. den 1. november 2010 (dvs. 1,0 procentpoint), forhøjet med 3,5 procentpoint for perioden fra den 10. februar 2011 til den 4. februar 2016, hvilket fører til et beløb på 14 211 026,51 EUR, eller subsidiært til en rentesats, som Retten finder passende, og
 - renters rente af morarentebeløbet for perioden fra den 5. februar 2016 (eller subsidiært fra den dato, som Retten finder passende) og indtil datoen for Europa-Kommissionens faktiske betaling af det beløb, som kræves i dette foregående afsnit, til ECB's rentesats for refinansieringstransaktioner, forhøjet med 3,5 procentpoint, eller subsidiært til en rentesats, som Retten finder passende.
- I henhold til artikel 263 TEUF annulleres den anfægtede afgørelse.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagsøgerens omkostninger i forbindelse med denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for erstatningssøgsmålet har sagsøgeren fremsat et enkelt anbringende. Sagsøgeren har gjort gældende, at Den Europæiske Union i medfør af artikel 266 TEUF, 268 TEUF og 340 TEUF er forpligtet til at betale skadeserstatning uden for kontrakt til sagsøgeren svarende til morarenter for referenceperioden.

Til støtte for sit annullationssøgsmål har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Retten bør annullere den anfægtede afgørelse, idet dens grundlag for at afvise ansøgningen som forældet udgør en retlig fejl.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med Kommissionens forordning nr. 2342/2002 ⁽¹⁾ fortolket i overensstemmelse med artikel 266 TEUF.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med den delegerede forordning nr. 1268/2012 ⁽²⁾ fortolket i overensstemmelse med artikel 266 TEUF.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Retten bør annullere den anfægtede afgørelse ⁽³⁾, fordi den er utilstrækkeligt begrundet.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT 2002 L 357, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29.10.2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT 2012 L 362, s. 1).

⁽³⁾ Nr. Ares(2021)2113498 af 25.3.2021.

Sag anlagt den 25. maj 2021 — Singapore Airlines Cargo mod Kommissionen

(Sag T-292/21)

(2021/C 289/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Singapore Airlines Cargo Pte Ltd (Singapore, Singapore) (ved advokaterne J. Wileur, J. Poitras, J. Ruiz Calzado og N. Solárová)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen